

از سید بن طاووس رحمه الله نقل نموده که از حضرت رسول ص
 منقول است که در محرم شبی است بغایت شریف و آن
 شب اول است کسی که صد رکعت نماز کند در آن شب
 باین طریق بخواند در هر رکعتی اَکْهَرُ یَا کَیْ یَا رَبِّهِ وَ قُلْ یَا اَللّٰهُ اَحَدٌ
 لَّیْسَ مَرْتَبَةٌ وَ رُزْهٌ وَ اَرْدُ صَبَاحٌ اَوْ رَاوِ خَیْرٌ وَ نِکُوْنِیْ بَا سْتَدِ تَا
 سَالٌ اَسْیَدَهٌ وَ اَکْرِ زَنْدَهٌ بَا شَدِّ مَحْفُوْظٌ بَا شَدِّ اَزْ شَدِّ شَیْطَانٍ
 وَ اَکْرِ مَبْرُوْءٌ وَ اَخْلُ شُوْرٌ بَعْبَانٍ وَ اَیْضًا اَزَا حَضْرَتِ هَر دُوْر کَعْتِ
 نَمَازِ دِیْگِرِ دَرِ اَوَّلِ شَبِّ مَحْرَمٍ مَرُوْسِیْتِ بَا یَنْ طَرِیْقِ کِهْ دَرِ هَر
 رَکْعَتِ اَکْهَرُ یَا کَیْ بَا رُوْقُلْ یَا اَللّٰهُ اَحَدٌ بَا یَزُوْهٌ بَا رُتُوْا لَیْسَ
 هَا نِ ثَوَابِ اَسْتِ کِهْ مَذْکُوْرٌ شَدِّ دَسْتِ اَسْتِ رُوْزَه
 وَ اَشْتَنْ اَوَّلِ رُوْزِ مَحْرَمٍ وَ اَزْ حَضْرَتِ اِمَامِ رِضَا عَمَّ نَقُوْلَسْتِ
 کِهْ اَنْ حَضْرَتِ عَمَّ فَرَمُوْدَ کِهْ حَضْرَتِ رَسُوْلِ ص دُوْر کَعْتِ نَمَازِ
 مِیْکِرِ دُوْرِ رُوْزِ اَوَّلِ مَحْرَمٍ وَ چُوْنِ فَا رِنَعِ مِیْ شَدِّ دَسْتِ هَا رَا بَرِ مِیْ
 وَ سَهْ بَا رَا یَنْ دَعَا یِ خَوَانِدُ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اِلٰهٌ اَلْقَدِیْمُ
 وَ هَذِیْ سَتَّ حَبِیْدٌ نِیْدَةٌ فَا سْتَلِکَ فِیْهَا الْعِصْمَه
 مِیْتِ الشَّیْطَانِ وَ الْقُوَّةَ عَلٰی هَذِیْهِ النَّفْسِ اَلْاَمَارَةِ
 بِالسُّعُوْرِ اَلْاَشْعَالِ بِهَا لِقَرِّ بِنِیْ اَلْکِیْکِ یَا کَرِیْمُ

يَا ذَا الْجَادِلِ وَالْأَلْمَامِ يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ
 يَا ذَخِيرَةَ مَنْ لَا ذَخِيرَةَ لَهُ يَا حِزْبَ مَنْ لَا حِزْبَ لَهُ
 يَا حَيَاتَ مَنْ لَا حَيَاتَ لَهُ يَا سَدَّ مَنْ لَا سَدَّ لَهُ
 يَا كَثْرَ مَنْ لَا كَثْرَ لَهُ يَا حَسَنَ الْبِلَادِ يَا عَظِيمَ الرِّجَالِ
 يَا عُرْوَةَ الضُّعْفَاءِ يَا مُتَّقِدَ الْغُرُوقِ يَا مُجِبِي الْهَلَكِ
 يَا مُنْعِمَ يَا مُجِيبَ يَا مُفْضِلَ يَا مُحْسِنَ أَنْتَ الَّذِي
 سَجَدَ لَكَ سَوَادُ اللَّيْلِ وَنُورُ النَّهَارِ وَضَوْءُ الْقَمَرِ
 وَشُعَاعُ الشَّمْسِ وَدَوِيُّ الْمَاءِ وَحَفِيْفَةُ الشَّجَرِ يَا
 اللَّهُ لَا شَرِيكَ لَكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا خَيْرَ أُمَّةٍ طُوبَى
 وَاعْفِرْ لَنَا مَا لَا يَعْلَمُونَ وَلَا نُؤْمِنُ بِمَا يَقُولُونَ
 حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ
 الْعَرْشِ الْعَظِيمِ امْتِنَانٌ كُلُّهُ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا
 يَتَذَكَّرُ إِلَّا أُولَئِكَ يَا بَابَ رَبِّنَا لَا تُرِجْ قُلُوبَنَا بَعْدَ
 إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ
 الْوَهَّابُ صَاحِبُ شَيْخِ نَوْشَتِهِ وَبَعْضِي مِنْ رِوَايَاتِ خَوَاتِمِ
 ائِمَّةِ الْعَالَمِينَ يَا مَسْأَلِ اللَّهُمَّ هَذَا سَنَةٌ حَبِيبٌ لَكَ
 مَا أَخْرَجَكَ فِي رَفْعِ حَبَابِ رُؤْيُومِهِمْ مِنْ بَابِ شَيْخِ نَوْشَتِهِ

واروشده تا اوز سیم این ماه روز نیست که حضرت یوسف
 از چاه برآمد و آن روز نیست مبارک و کسیکه روزه دار و آن
 روز را آسان میفرماید خدای تعالی بر او شکرها را و شکرش
 میدهد و او را از اندوه و استجاب بگیرد و دعای او را برآورد
 پنجم این ماه شگافه شد و در نیل حجت حضرت موسی علیه السلام
 بنی اسرائیل گذشتند و قوم فرعون عرق شد و صاحب اقبال
 این واقعه را در روز دهم ذکر کرده است سرفراز هفتم این
 ماه تکلم کرد خدای تعالی با حضرت موسی علیه السلام بر کوه طور و ستر
 نهم این ماه بیرون آمد حضرت یونس از شکم ماهی و در آن
 روز تولد حضرت موسی و حضرت یحیی و حضرت مریم علیهم
 السلام واقع شد سید بن طاووس در اقبال از
 ابن عباس آورده که حضرت رسول ۴ در روز نهم این ماه روزه
 میگرفتند شب دهم این ماه شب قتل حضرت امام
 حسین است و سنت است احیاء داشتن آن نماز و دعا
 و گریه و اندوه و لعن پلید بر قاتلان امام حسین علیه السلام کردن
 و در کتاب اقبال از حضرت رسول مروی است کسیکه احیاء در شب
 عاشورا چنان باشد که عبادت جمیع ملائکه را کرده باشد و عبادت

ساله باید اما نماز برای این شب مروست از حضرت رسول
 که فرمود کسی که در شب عاشوره صدر رکعت نماز کند بخواند در
 هر رکعتی اَحمَدُ کِبَارُ قُلِّ هُوَ اللهُ أَحَدٌ سَبْعِينَ مَرَّةً فَارْتَحِلْ
 نَهْتًا وَبَارِكْ بِسَبْعِينَ مَرَّةً اللهُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ
 إِلَّا اللهُ وَاللهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
 الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ بَرِکْ خَدَى تَعَالَى قَبْرُورِ از مشک و
 داخل سازد بر قبر او هر روز نوری تا روز قیامت و مهیا
 سازد برای او صد خوان از نعمتهای بهشت که یکی از آنها
 کافی باشد کل اهل عالم را و هیچ کس نیست که نریزد و در قبر
 بوی او مگر کسی که این نماز را کرده باشد و هیچ کس نیست
 که با بوی سقیه محزون نگیرد مگر کسی که این نماز را کرده باشد
 بعد از آن فرمود قسم بان کسی که جان من در قبضه قدرت
 اوست کسی که این نماز کند باشد او در قبر مانند عروس در
 حجله اش یعنی تا روز حشر خوشحال و مسرور باشد و در روز
 حشر روانه بهشت گردد مانند عروس که بجله داماد رود و در دنیا
 دیگر آنست که بعد از نماز نهفتا و بار تسبیحات مذکوره و نهفتا و
 بار استغفر الله و نهفتا و بار صلی الله علی محمد و آل محمد

بگوید و در روایت دیگری بجای هفتاد بار صد بار واقع است
 نماز دیگری از حضرت رسول خدا ص روایت کسکه درین
 شب چهار رکعت نماز کند بخواند در هر رکعتی احدى یک بار و
 هر یک از آیه الکرسی و قل هو الله احد و معوذتین براده بار
 و چون فارغ شود صد بار قل هو الله احد بخواند بناگردد
 خدای تعالی برای او در هشت صد هزار شهر از نوز و
 در هر شهر هزار قصر و در هر قصری هزار هزار خانه و در
 هر خانه هزار هزار کرسی و بر هر کرسی هزار هزار فرش و بر هر
 فرشی حوری از حور العین نشسته و در هر خانه هزار هزار خوان
 و در هر خوان هزار هزار کاسه و در هر کاسه هزار هزار رنگ
 طعام و بر اطراف هر خوان هزار هزار غلام و کنیز ایستاده
 و بر دوش هر یک از آنها مندی نضاز دیگری در رکعت نماز
 درین شب باین طریق که بخواند در هر رکعتی احدى یک بار و
 قل هو الله احد و صد بار و سنت است که درین شب این
 دعا بخواند اللهم ربنا اسئلك يا الله يا ارحم الراحمين يا الله
 يا الله يا ارحم الراحمين و بار بگوید پس بگوید اسئلك يا الله يا الله
 الكثيره الكثيره يا الله و اسئلك يا سميعك

الرَّضِيَّةِ الْمَرْضِيَّةِ يَا اللَّهُ وَاسْئَلْكَ بِاسْمَائِكَ
 الْعَزِيَّةِ الْمُنِيعةِ يَا اللَّهُ وَاسْئَلْكَ بِاسْمَائِكَ الْكاملةِ الثَّامَةِ يَا
 اللَّهُ وَاسْئَلْكَ بِاسْمَائِكَ الْمَشهُورَةِ الْمَشهُورَةِ لَدَيْكَ يَا
 اللَّهُ وَاسْئَلْكَ بِاسْمَائِكَ الَّتِي لَا يَبْعَثُ لَهَا شَيْءٌ أَنْ يَنْسِيَهَا غَيْرُكَ
 يَا اللَّهُ وَاسْئَلْكَ بِاسْمَائِكَ الَّتِي لَا تَرَامُ وَلَا تَرَوْنَ
 يَا اللَّهُ وَاسْئَلْكَ بِمَا عَلِمْتَ أَنَّكَ رِضًا مِنْ اسْمَائِكَ
 يَا اللَّهُ وَاسْئَلْكَ بِاسْمَائِكَ الَّتِي سَعِدَ لَهَا كُلُّ
 شَيْءٍ دُونَكَ يَا اللَّهُ وَاسْئَلْكَ بِاسْمَائِكَ الَّتِي
 لَا يَعْدِلُهَا عِلْمٌ وَلَا قُدْسٌ وَلَا شَرَفٌ وَلَا وَفَاءٌ
 يَا اللَّهُ وَاسْئَلْكَ مِنْ مَسَائِلِكَ بِمَا عَاهَدْتَ
 أَذْفَ الْعَالَمِينَ تَجِيبُ سَائِلَكَ بِهَا يَا اللَّهُ وَ
 اسْئَلْكَ بِالسُّئَالِ الَّتِي تَقُولُ لِنَائِلِهَا وَذَكَرِهَا
 سَلَّهَا نَحْتِ فَقَدْ وَجِبَتْ لَكَ الْإِجَابَةُ يَا اللَّهُ
 يَا اللَّهُ وَهَبْ لِي كَيْدًا وَاسْئَلْكَ بِجَمَلَةٍ مَا خَلَقْتَ
 مِنْ مَسَائِلِكَ الَّتِي لَا يَقْوَى بِجَمَلِهَا شَيْءٌ دُونَكَ
 يَا اللَّهُ وَاسْئَلْكَ مِنْ مَسَائِلِكَ بِأَعْلَاهَا عَمَلًا
 وَارْفِعْهَا رِفْعَةً وَاسْئَلْهَا خَيْرًا وَاسْطَبِعْهَا

ثوراً وانشريها ثياباً حاداً وقربها إجابة و
 اتعها ثماناً ماء وكميلها كما لا وكن مسائلك
 عظيمة يا الله وأسئلك بما لا ينبغي أن يسئل
 به غيرك من العظمة والقُدس والجلال
 والكبرياء والشرف والثور والرحمة
 والقُدس والاشراف والمسئلة والجود
 والعظمة والملح والعرش والفضل العظيم
 والذواجر والمسائل التي بها يعطي من شريك
 وبها تبدي عي وتعيد يا الله وأسئلك بمسائلك
 الغالية البينة المحجوبة من كل شيء دونه
 يا الله وأسئلك باسمائك المخصوصة
 يا الله وأسئلك باسمائك الجليلة الكريمة
 الحسنة يا جليل يا جميل يا الله يا عظيم
 يا عزيز يا الله يا كريم يا فرد يا وئو يا احد
 يا صمد يا الله يا رحمن يا رحيم أسئلك
 بمنتهى اسمائك التي جعلها في نفسك
 يا الله وأسئلك بما سميت به نفسك

مِمَّا لَمْ يَسْمَعْ بِهِ أَحَدٌ فَحَيَّرَكَ يَا اللَّهُ وَاسْتَعْلَمَكَ
 يَا الْأَيْدِي مِنْ أَسْمَائِكَ يَا اللَّهُ وَاسْتَعْلَمَكَ
 مِنْ أَسْمَائِكَ يَا الْأَعْلَمَةَ غَيْرَكَ يَا اللَّهُ وَ
 اسْتَعْلَمَكَ بِمَا نَسَبْتَ إِلَيْهِ نَفْسَكَ مِمَّا حُجِبَتْ
 يَا اللَّهُ وَاسْتَعْلَمَكَ بِجُمْلَةِ مَسَائِلِكَ الْكَبِيرِ يَا
 بِكُلِّ مَسْئَلَةٍ وَحَدِيثٍ تَهْتَدِي إِلَى
 الْأَسْمَاءِ الْأَعْظَمِ يَا اللَّهُ وَاسْتَعْلَمَكَ يَا سَمَائِكَ
 الْحُسْنَى كُلِّهَا يَا اللَّهُ وَاسْتَعْلَمَكَ بِكُلِّ اسْمٍ
 وَحَدِيثَةٍ حَتَّى يَنْتَهِيَ إِلَى الْأَسْمَاءِ الْأَعْظَمِ
 الْكَبِيرِ الْأَكْبَرِ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى وَهُوَ اسْمُكَ الْكَامِلُ
 الَّذِي فَضَّلْتَهُ عَلَى جَمِيعِ مَا سَمَّيَ بِهِ نَفْسَكَ
 يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا بَارِكُ يَا رَحِيمُ يَا رَحْمَنُ
 يَا رَحِيمًا دَعْوُوكَ بِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ وَ
 تَفْسِيرِهَا فَإِنَّهُ لَا تَعْلَمُ تَفْسِيرَهَا أَحَدٌ غَيْرَكَ
 يَا اللَّهُ وَاسْتَعْلَمَكَ بِمَا لَا أَعْلَمُ وَكَيْفَ لَعْنَتُهُ
 سَأَلْتُكَ بِهِ وَبِئْسَ اسْمًا تَوَكَّلْتُ بِهِ فِي
 عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ أَنْ تَعْمَلُوا عَلَيَّ فَصَدِّ

عَبْدِكَ وَسِرِّ مَوْلِكَ وَأَمِينِكَ عَسَلِي
 وَحُكْمِكَ وَأَنْ تَقْمِرَ لِي جَمِيعَ ذُنُوبِي وَ
 تَقْضِيَ لِي جَمِيعَ حَوَائِجِي وَتُبَلِّغَنِي أَمَانِي
 وَتُسَهِّلَ لِي صَعَابِي وَتُبَيِّرَ لِي مُرَادِي
 وَتُوَصِّلَنِي إِلَى يَغْنَبِي سِرِّ نَعْمًا عَاجِلًا وَتُرْزِقَنِي
 سِرِّ قَاوَسِيْعًا وَتُقَرِّبَ عَنِّي هَمِّي وَغَمِّي وَ
 كَرْبِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَنِيْزُ فِي كِتَابِ
 مَذْكُورِ رُوَيْتُ مِنْ حَضْرَتِ اِمَامِ جَعْفَرِ صَادِقٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ سَيَكُنِي
 فِي شَبِّ عَاشُورَا نَزْدَ قَبْرِ اِمَامِ حَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ بَاشَدِ اِلَاقَاتِ
 كُنْدِ حَضْرَتِ وَاجِبِ تَعَالَى رَا بَيْتِ شَهْدَا لِعِنِّي آعَشْتُهُ
 بَعْدَ مَا نَزْدَ كَسِيْدِ دَرِ كَرْبَلَا شَهِيْدِ شَدَّ وَشَيْخِ مُفِيْدِ
 رُوَايَتِ كَرْدِ كَسِيْدِ دَرِ يَنْ شَبِّ زِيَارَتِ اَنْ حَضْرَتِ مَكْتُ
 وَدَرِ كَرْبَلَا اَنْ شَبِّ اِلْبَصِيْحِ اُوْرُوْ مَحْشُوْرِ مَسِيْدِ وَاَنْدِ خَدَايْ
 تَعَالَى اُوْرَا آعَشْتُهُ بَعْدَ اِمَامِ حَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَدَخَلُ
 شَهْدَا مِيَاذِ وَاُوْرَا - عَمَلِ سِرِّ وَزَعَا شُوْرَا
 لِعِنِّي رُوْزِ دَهْمِ اِيْنِ مَاهِ چَانَكِهْ اَزْ حَضْرَتِ اِمَامِ مُحَمَّدِ بَاشَدِ
 عَلَيْهِ السَّلَامُ مَقُوْلُ اسْتِ رُوْزِ لَيْتِ كِهْ تُوْبَهُ حَضْرَتِ اُوْرُوْمُ

و جماع و نوبه قوم پویش قبول شد و حضرت ابراهیم
 و حضرت عیسی درین روز متولد شدند و حضرت موسی
 در آن روز بر سحره فرعون غالب شد و کشتی نوح در آن
 روز بر کوه جودی متدار گرفت و آن حضرت امر نمود
 که روزه بدارند هر جن و انس که همراه او بودند در آن روز
 ظهور حضرت قائم آل محمد خواهد بود علامه مجلسی
 می نویسد که بهتر آنست که روزه نهم و دهم را روزه نهار و پیرا که
 بنی آسمیه این دور و ترا برای برکت و ثنات بر قتل آن
 حضرت ۴ روزه میداشتند و احادیث بسیار و فضیلت
 این دور و روزه آنها بر حضرت رسول لبسته اند و
 از طریق اهل بیت احادیث بسیار در مذمت روزه این
 دور و روزه خصوصاً روز عاشورا وارد شده است و آنجا
 بنوامیه لعنهم الله از برای برکت آذوقه سال را در روز
 عاشورا در خانه ذخیره میکردند لهذا از حضرت امام رضا
 منقول است که هر که ترک کند سعی در حوایج خود در روز
 عاشورا و پی کاری نزود حق تعالی حوایج دنیا و آخرت
 او را بر آورده هر که روز عاشورا روزه بصیبت و اندوه و

گریه او باشد حق تعالی روز قیامت را روز فرح و مسرت
 و شادی او گرداند و دیده اش در هبشت بهار و شبنم گردد
 و هر که روز عاشورا را روز برکت نامد و از برای منزل خود
 چیزی ذخیره کند خدا آن را بر او مبارک نگرداند و روز
 قیامت با نیرید و عبید اللہ بن زیاد و عمر بن سعد علیهم
 اللعنة محشور گردد پس باید که در روز عاشورا آدمی مشغول
 کاری از کارهای دنیایه گردد و مشغول گریه و نوحه و مصیبت
 باشد و امر کند اهل خانه خود را که تعزیت آن حضرت
 را بدارند و مشغول ماتم باشند چنانکه در ماتم عزیز اولاد
 و اقارب خود میباشند و در آن روز ناساک کنند از خوردن
 و آشامیدن بی آنکه قصد روزه کنند و در آخر روز بعد
 از عصر انظار کنند اگر چه بشریت آبی باشد و روزه تمام
 ندارد مگر آنکه در خصوص آن روز روزه واجب داشته باشد
 که نپذیرد یا شب آن بر او واجب شده باشد که آن روز را
 باید روزه بگیرد و در آن روز آذوقه در خانه ذخیره نکند
 و نه خند و مشغول لهو و لعب نکند و در هزار مرتبه
 بر قاتلان آن حضرت علیه السلام لعنت کند و بگوید

اللَّهُمَّ الْعَن مَثَلَةَ الْحُسَيْنِ وَصَاحِبِهِ وَصَنَتِ
 الْأَذْكَارَ تَوَسَّطَتْ كَرَامَةَ طَارِسِ بَشِيرِ بْنِ يَاسَجَاقِ إِمَامِ حُسَيْنٍ عَلَيْهِ
 السَّلَامُ بِأَيْدِيكَ وَوَرَوَتْ أَفْطَارَ إِيْنِ دَعَا بِنَوَائِدِ اللَّهُمَّ إِنَّا
 آمَنَّا بِكَ عَنِ الْمَأْكُولِ وَالْمَشْرُوبِ حَيْثُ كَانَ
 أَهْلُ النَّبُوَّةِ فِي الْحُرُوبِ وَالْكَرُوبِ وَأَنَا حَيْثُ
 حَضَرْتُ وَأَنْتَ يَا شَهِيدَ الْإِذَارِ الْبَقَاءِ
 وَظَفَرَ الْبِزْرِ النَّبِيِّ الشَّهِيدِ وَالشُّعْدَاءِ وَدَخَلُوا
 تَحْتَ بَشَارَاتِ الْآيَاتِ بِقَوْلِكَ حَبَّ جَلَالِكَ
 وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَالًا
 تَكُنْ أَحْيَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ فَرِحْتِ بِمَا
 أَنشَأَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَكَيْبَشِرُونَ بِالَّذِينَ
 كَرَّمُوا فِيهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَخَوْفَ عَلَيْهِمْ
 وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ فَخَسِّنْ لَهُمْ مُوَافِقُونَ فِي
 تَنَاوُلِ الطَّعَامِ الْآتِ حَيْثُ أَنَّهُمْ يُرْزَقُونَ
 فِي دِيَارِ الرِّضْوَانِ مُوَاسَاةً لَهُمْ فِي الْأَمْسَالِكِ
 وَالْإِطْلَاقِ فَأَجْعَلْ ذَلِكَ سَبَبًا لِعِتْقِ الْعِبَادِ
 وَاللِّحَافِ بِهِمْ فِي دَرَجَاتِ الصَّالِحِينَ بِرَحْمَتِكَ

يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ وَنِيْزُ دَرِكْتَابِ مَذْكُوْرٍ نُوْشْتِهٖ كِه
 سُنْتِ اسْتِ كِه چُوْنِ رُوْزِ عَاشُوْرٍ شُوْدِ بَخُوَانْدِ دُعَايِ عَشْرَاتِ
 كِه دَرِ فِضْلِ اَوَّلِ اَزْ بَابِ سُوْمِ اَزْ حَلْبِ اَوَّلِ مَذْكُوْرٍ شُدْ
 اَمَّا فِقْرَاتِ عَشْرَاتِ رَا بَايْنِ طَرِيْقِ بَخُوَانْدِ كِه وَهٖ بَارِ بُوْدِيْدِ
 اسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَوَهٗ بَارِ يَا اللّٰهَ وَوَهٗ بَارِ يَا رَحْمٰنُ وَوَهٗ بَارِ يَا رَحِيْمُ
 وَوَهٗ بَارِ يَا حَنَّاتُ يَا مَنَّاتُ وَوَهٗ بَارِ يَا اِلٰهَ اِلٰهَ الْاَسْمٰتِ
 اَنْتَ وَوَهٗ بَارِ الْاَحْوَالَ وَ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ
 وَوَهٗ بَارِ اَمِيْنِ وَوَهٗ بَارِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
 وَوَهٗ بَارِ صَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَعَلٰى اٰلِهِ وَ
 سَلَّمَ وَبَعْدَ اِزَانِ بُوْدِيْدِ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ تَفْتِيْ فِيْ كُلِّ كَرْبٍ
 وَرَخَابِيْ فِيْ كُلِّ سُدٍّ نِيْدِيْهِ وَاَنْتَ لِيْ فِيْ كُلِّ
 اَمْرٍ نَزَلْتُ فِيْ تَيْقَةٍ وَوَعْدَةٌ لِّكُمْ مِنْ كَرْبٍ يَضْعَفُ
 فِيْهِ الْفُوَادُ وَتَقَلُّ فِيْهِ الْحِيَلُ وَتُخَذَلُ فِيْهِ
 الْقَرِيْبُ وَتُسْمِيْتُ بِهٖ الْعَدُوَّ وَاَنْزَلْتَهُ بِكَ سُبْحٰنَكَ
 اِلَيْكَ رَغْبَةً فِيْهِ اِلَيْكَ عَمَّنْ سِوَاكَ فَتَرْجُوْبَةً
 وَكَتَفْتَهُ وَكَفَيْتَهُ وَاَنْتَ وَاِيْكَ كُلِّ نِعْمَةٍ وَحَسْبُ
 كُلِّ حَسْبَةٍ وَمُنْتَهٰى كُلِّ رَغْبَةٍ فَلَا الْحَمْدُ

كَثِيرًا وَذَلِكَ الْمَنْ فَاَصْلًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ
 مُحَمَّدًا وَعَلَىٰ آلِ مُحَمَّدٍ وَسَقِّ لِي مِنْ مَخْلُوقِي
 وَتَيْبِي لِي بِإِرَادَتِي وَبَلِّغْنِي أُمَّنِيَّتِي وَأَوْصِلْنِي
 إِلَىٰ يُغَيِّتِي سِرِّيًّا عَلَاحِيًّا وَأَقْضِ عَنِّي دَيْنِي يَا
 أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مروست از حضرت امام جعفر
 صادق ع که یک روز عاشورا هزار بار قل هو الله احد
 بخواند نظر رحمت می اندازد و صدای تعالی بسوی او هر که
 راجع تعالی نظر رحمت بسوی او کند عذاب نخواهد کرد
 علامه مجلسی رح نوشته که باید احیا کردن در شب عاشورا
 بگیرد و اندوه و حزن برای تاسی ب حضرت امام حسین علیه السلام
 و اصحاب او که در آن شب بصحای کر بلا در میان سی هزار
 نفر از کافران بجای تا صبح احیا فرمودند و عبادت و تهیة
 سعادت شهادت می فرمودند و نیز علامه مذکور نوشته
 که اگر خواهی که ثواب شهیدان کر بلا داشته باشی هر وقت
 که مصیبت آنحضرت را بیا و آوری بگو یا ایستنی
 كُنْتُ مَعَهُمْ فَاقْوَمْتَ فَوْسْرًا عَظِيمًا یعنی ای
 کاش که می بودم با ایشان پس بدستی که رنگاری پیامت

رستگاری بزرگ و اگر خواہی کہ در درجات عالیہ بہشت
 بامانی از برائے اندوہ ما اندوہناک و از برائے
 شادی ما شاد باش حاجی محمد بن محمد تہجدی
 در وقت الاذکار و کثرت کہ عبد اللہ بن سنان از حضرت امام
 جعفر صادق روایت کردہ است کہ گفت داخل شدم
 روز عاشورا نجد مت آنحضرت و اورا شکستہ رنگ
 و محزون یافتم و اشک از چشم آن حضرت مانند مروارید
 غلطان سیلان میکرد و گفتم یا بن رسول اللہ سبب گریہ
 چیست کہ گر باند خدا کے تعالیٰ چشم ترا گفت آ یا
 نبی دانی کہ این روزی است کہ حضرت امام حسین علیہ السلام
 شہادت شہادت خشنود رسید با پلبیت پیغمبر
 انجیر رسید گفتم بلے اما میخواہم کسب علم و استفادہ عمل
 از خدمت نمایم فرمود بی پرس انجیری خواہی گفتم یا مولیٰ
 چه می فرمائی در روزہ این روز تا آخر حدیث کہ قبل
 ازین حدیثی بہین مضمون مذکور شد و فرمود یا عبد اللہ
 بن سنان بہترین عمل درین روز آنست کہ جامہ پاکیزہ
 بپوشی و نہد ہا کے آزار کشائی مانند اہل مصیبت و دشمنان

نماز پنج و پاپا را تا زانو برهنه کنی بعد از آن بیرون روی
 صبح یا بکانه که نه بیند ترا یا بخانه خلوتی و چون
 آفتاب بلند شود چهار رکعت نماز بگذاری بدو سلام
 و نیکو بجا آوری رکوع و سجود آنرا و بخوان بعد از آن الحمد
 در رکعت اول قل یا ایها الکافرون و در رکعت دوم
 قل هو الله احد و در رکعت سوم سوره احزاب و در
 رکعت چهارم اذا جاءک المنافقون و اگر این سوره
 ندانی هر سوره که دانی بخوان آنکه روئے بجانب قبر
 منور حضرت امام حسین علیه السلام بکن و مثل آن حضرت
 و الهیبت آنرا در نظر آرد و سلام و صلوات بر ایشان
 بفرست و هزار بار عن برقا تلان ایشان بکن چه هر
 لعنتی نوشته می شود براسه او هزار حسنه و محو میشود از تو
 هزار سیره و بلند میشود براسه او در بهشت هزار درجه بعد
 از آن جا که هستی تا سی ذراع و اگر ممکن نباشد چهارده
 ذراع برود سی آن موضع که نماز کردی و این رحمت
 مرتبه بکن و در هر رفتن و آمدن بگو یا الله
 ولانا الیه سر اجعون رضا یقضاءه و تسلیم

لا كثرة وباید که در همه حال با حزن و اندوه باستی بعد از آن
 در وضعی که نماز کرده بایست و بنفشاد مرتبه بگو **اللَّهُمَّ عَدِّبِ
 الْفَجْرَةَ الَّذِينَ سَأَلُوا رَسُولَكَ وَخَارُوا أَوْلَادَكَ
 وَعَبَدُوا غَيْرَكَ وَاسْتَحَلُّوا حَارِمَكَ وَالْعَيْنِ الْقَائِمَةَ
 وَالْأَشْيَاعَ وَمَنْ كَانَ مِنْهُمْ وَأَوْصَعَهُمْ عَمَلَهُمْ أَوْضَعًا
 يَفْعَلُهُمْ لَعْنًا كَثِيرًا** بعد از آن بگو **اللَّهُمَّ وَعَجِّلْ قَرَابَةَ
 آلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِمْ وَ
 اسْتَقِدْ هَمَمِينَ أَيْدِي الْمُنَافِقِينَ وَالْمُضِلِّينَ
 وَالْكَافِرَةَ الْجَاهِلِينَ وَأَفْتِرَاهُمْ فَتْحًا نَسِيرًا
 وَأَيُّمِرْ لَهُمْ رَوْحًا وَفَرَجًا قَرِيبًا وَاجْعَلْ لَهُمْ
 مِنْ لَدُنْكَ عِلْمًا وَعَدْلًا وَعَدْلًا وَهُمْ سُلْطَانًا
 نَصِيرًا** بعد از آن دستهای خود را بردار و قنوت کن این
 دعا را و ایما کن بسوی اعدای آل محمد **اللَّهُمَّ إِنَّ كَثِيرًا
 مِنَ الْأُمَّةِ نَا صَبَتْ الْمُسْتَكْفِطِينَ مِنَ الْأُمَّةِ
 وَكَفَرَتْ بِالْكَلِمَةِ وَعَاكَفَتْ عَلَى الْقَادَةِ الظَّالِمَةِ
 وَهَجَرَتْ الْكِتَابَ وَالسُّنَّةَ وَعَدَلَتْ عَنِ الْجَبَلَيْنِ
 الَّذِينَ آمَرَتْ بِطَاعَتِهِمَا وَالْتَمَسَتْ بِهِمَا**

فَأَمَّا نَسْتِ الْحَقِّ وَجَارَتْ عَنِ الْقَصْدِ فَلَا تَلِ
 الْأَخْرَابَ وَحَوَّاتِ الْكِيَابِ وَكَفَرْتِ بِالْحَقِّ الْبَاطِلِ
 وَتَمَشَّكَتِ بِالْبَاطِلِ لَمَّا اعْرَضَهَا وَضَعْتَ
 حَقَّكَ وَأَضَلَّتْ خَلْقَكَ وَقَتَّتْ وِلَادَ
 نَبِيِّكَ وَخَيْرَةَ عِبَادِكَ وَحَمَلَةَ عَلَيْكَ
 وَوَرِثَةَ حِكْمِكَ وَوَحْيِكَ اللَّهُمَّ قَرِّبْ لِي
 أَقْدَامَ عِدَائِكَ وَأَعِدَّ أَعْرَاسُوكَ
 وَأَهْلِيَّتِ رَسُوكَ اللَّهُمَّ وَأَخْرِبْ بِيَارَ
 وَأَقْلُ سِيْلَاحَهُمْ وَخَالَفْ بَيْنَ كَلِمَتَيْهِمْ
 وَوَقِّتْ فِي عَصَادِهِمْ وَأَوْهِنْ كَيْدَهُمْ وَأَضْرِبْ
 بِسَيْفِكَ لِقَالِهِمْ وَأَرْمِهِمْ بِحِجْرِكَ اللَّامِعِ وَطَعْمِهِمْ
 بِالْبَلَاءِ طَمَّأَوْفَتْهُمْ بِالْعَدَاةِ قَمَّأَوْعَيْنَ
 عَدَا بَانِكْرًا وَخَدَّ هُمْ بِالسَّيْنِ وَالْمَثَلَاتِ
 الَّتِي أَهْلَكَتْ بِهَا عِدَائَكَ إِنَّكَ ذُو نِقْمَةٍ
 مِنَ الْجَرِيمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّ سُنَّتَكَ ضَائِعَةٌ
 وَأَحْكَامُكَ مَعْطَلَةٌ وَعَيْرَةُ نَبِيِّكَ فِي الْأَرْضِ
 فَائِيْمَةٌ اللَّهُمَّ فَأَعِنِ الْحَقَّ وَأَهْلَهُ وَأَقْمِعِ

الباطل وأهله ومن علينا بالنجاة وأهدنا
 إلى الإيمان ^{كفرا إلى زاد العباد} ونجعل فرجنا وأنظّمه بمرج
 أوليائك واجعلهم لنا ذخرا واجعلنا لهم
 وقد اللهم وأهلك من جعل يوم قتل
 ابن نبيك وخيرتك عيدا واستعمل به
 فرحا ومرحًا وحك أخيرهم كما أخذت
 أولهم وصاعف اللهم العذاب التليل
 على ظالمي أهل بيت نبيك وأهلك
 أشياعهم وقادتهم وأبرحما لهم وجماعهم
 اللهم وصاعف صلواتك ورحمتك و
 بركاتك على عذرة نبيك عذرة الصائعين
 الخائفة السائلة بغيّة الشجرة الطيبة
 الزاكية الساركة وأعل اللهم كلمهم
 وأفلح محبتهم وأكثف البلاء والأواء
 حاديس الأباطيل والغيب عنهم وتب
 قلوب شيعتهم وخذ بك على طاعتهم و
 نصرتهم ومواليتهم وأعنهم وامنعهم

لَصَبْرٍ عَلَىٰ أَدْوَىٰ فَيْكَ وَأَجْعَلْ لَهُمْ آيَاتِي
 مَشْهُودَةً وَأَوْقَاتًا مَحْشُورَةً مَسْغُودَةً لَوْ شِئْتَ
 فِيهَا فَرَجَهُمْ وَلَوْ جِبَ فِيهَا تَمَكِينَهُمْ وَنَصْرَهُمْ
 كَمَا صَدَّقْتَ لَوِيَّاتِكَ فِي كِتَابِكَ
 الْمُنَزَّلِ فَإِنَّكَ قُلْتَ وَقَوْلِكَ الْحَقُّ وَعَدَدُ
 اللَّهِ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ لَسَيُنْخَلِفُنَهُمْ فِي الْأَرْضِ
 كَمَا أُنْخَلِفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمْكُنَنَّ
 لَهُمْ دِينُهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ
 مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ
 بِي شَيْئًا اللَّهُمَّ فَكَشِفْ عَنْهُمْ بِيَامِنَ
 لَا يَمَلِكُ كَشْفَ الضُّرِّ إِلَّا هُوَ يَا أَحَدِي يَا حَيُّ
 يَا قَيُّوْمُ وَأَنَا يَا إِلَهِي عَبْدُكَ الْخَائِفُ
 مِنْكَ وَالرَّاجِعُ إِلَيْكَ السَّائِلُ لَكَ الْقَبْلَ
 حَلِيكَ الْأَجْمَعُ إِلَىٰ فِتْنَاتِكَ الْعَالِمُ بِأَنَّكَ
 لَا تَلْمِزُنِي بَعْضُ الْأَلْمِزَةِ فَتَقَبَّلْ دَعْوَةَ
 وَأَسْمِعْ يَا إِلَهِي عِلْمَ نَبِيِّي وَجَوَابِي وَأَجْعَلْ لِي

مِنْ رَضِيَّتِ عَمَلَهُ وَقَبِلَتْ لِسْلَهُ وَمَجَبَّتَهُ
 بِرَحْمَتِكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ الْوَقَابُ
 اللَّهُمَّ وَصَلْ أَوْ لَا وَآخِرًا عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ
 مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ يَا كَمَلٍ وَأَفْضَلٍ مَا
 صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ عَلَى أَنْبِيَائِكَ
 وَرُسُلِكَ وَمَلَائِكَتِكَ وَحَمَلَةِ عَرْشِكَ
 يَا إِلَهَ الْآلَاءِ أَنْتَ اللَّهُمَّ وَلَا تَقْرُبْ بَيْتِي وَ
 بَيْتَ مُحَمَّدٍ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَيْكَ وَعَلَيْهِمْ
 وَاجْعَلْنِي يَا مُؤَلَّى مِنْ شِيعَتِهِ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ
 وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ وَذُرِّيَّتِهِمْ
 الظَّاهِرَةَ الْمُنْتَجِبَةَ وَهَبْ لِي التَّمَسُّكَ وَ
 الرِّضَا بِسَبِيلِهِمْ وَالْأَخْذَ بِطَرِيقِهِمْ إِنَّكَ
 جَوَادٌ كَرِيمٌ عَبْدُكَ رَوَى خُورَازْمِيٌّ مِنْ مَبَالِ
 وَكَبُورِ أَمْرِ عَجَلٍ مَا يَشَاءُ وَيَقْعَلُ مَا يَرِيدُ
 أَنْتَ حَكَمْتَ فِي أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ مَا حَكَمْتَ
 فَالْحَمْدُ لِحَمْدِكَ وَاسْتَوْجِبْ يَا مُؤَلَّى مِنْ شِيعَتِهِ

قَرَّ جَنَابِهِمْ فَأَنْتَ ضَمِنْتَ إِعْرَازَهُمْ بَعْدَ الدُّرُكِ
 وَتَكثِيرَهُمْ بَعْدَ الْفِئَةِ وَظَهَارَهُمْ بَعْدَ الْخُيُولِ
 يَا صَدَقَ الصَّادِقِينَ وَيَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 يَا سَعَاكَ يَا لِهَيْ وَسَيْدِي مَنصُورًا لِيكَ
 بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ بَسْطَ أَمَلِي وَالنَّجَا وَمَنْ عَنِّي
 وَقَبُولَ قَلِيلِ عَمَلِي وَكَثِيرِهِ وَالزِّيَادَةَ فِي آيَاتِي
 وَتَبْلِيغِي ذَلِكَ الشَّهَادَةَ وَأَنْ تَجْعَلَنِي حَقِيقَةً
 يَدُ عِي فَجَنِّبْ لِي طَاعَتِيهِمْ وَمَوَالِيَتِهِمْ وَنَصْرِي
 وَتَرْبِيَّتِي ذَلِكَ قَرِيْبًا سَرِيْعًا فِي عَافِيَتِكَ عَلَيَّ
 كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبَعْدَ إِزَانِ سِرِّي أَسْمَانِ كُنْ وَبِعِزَّتِكَ
 أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَكُونَ مِنَ الَّذِينَ لَا يُرْجُونَ
 آيَاتِكَ فَأَعِذْنِي يَا لِهَيْ بِرَحْمَتِكَ مِنْ ذَلِكَ
 بعد از ان حضرت فرمود کہ این عمل افضل است از چندین
 حج و چندین عمرہ و عطای فرماید خدا کے تعالیٰ کے راز
 کہ درین روز این عمل بجا آورد۔ وہ چیز از جملہ آئنا کہ گاہ میدرد
 اور از سر بدی و ایمن می کند اور از سر مکشے و فقرے و
 مساطمی سازد بر او دشمن او را تا مردن و حفظ می فرماید

و اولاد او را تا چهار پشت از جنون و جذام و برص و راه نمید
 شیطان را و نه اولیای شیطان را بر او تا چهار پشت را
 و ابن سنان می گوید که بر آدم از خدمت آن حضرت
 علیه السلام و می گفت **الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مَنَّ عَلَيَّ
 بِمَغْرَفَتِكُمْ وَحُبِّكُمْ وَاسْتَلْهُ الْمَوْتَةَ
 عَلَى الْمُقْتَرِضِ عَلَيَّ مِنْ طَاعَتِكُمْ بِمَنِّي وَ
 حَمَّتِيهِ عِلَامَهُ** مجلسی ۳ نوشته که هر که در شب و روز
 عاشورا زیارت کند آنحضرت را چنان باشد که در پیش روی
 آنحضرت نشید شده باشد و لبند صحیح از آنحضرت منقول است
 که حضرت امام حسین را در روز عاشورا زیارت کند بیست
 او را واجب گردد آن زیارت مشهور شیخ طوسی را و ابن قولویه
 و غیر ایشان رحمهم الله روایت کرده اند از سید بن عمیر و صالح
 بن عقبه و هر دو از محمد بن اسمعیل و غلقین بن محمد حضرمی و هر دو از
 مالک جهنی که حضرت امام محمد باقر فرمود که هر که زیارت کند حضرت
 امام حسین صلوات الله علیه را در روز دهم محرم تا اینکه گریان
 شود نزد قبر شریف آنحضرت ملاقات کند خدا سے عزوجل را
 در روز قیامت با ثواب دو هزار حج و دو هزار عمره و دو هزار جهاد

که هر یک را بار سول خدا و امته طاهرین کرده باشند مالک ثوابت
 خدای تو مشوم چه ثواب است بر اے کسی که در شهر باسے
 دور باشد و ممکن نباشد او را رفتن بسوسے قبر اقدس آنحضرت
 فرمود که چون روز عاشورا در آید بیرون رود بسوسے صحرا یا باللا
 رود بر بام بلند تر در خانه خود و اشاره کند بسوسے قبر اطهر آنحضرت
 علیه السلام و جهد کند در نغمین کردن بر قاتلان آنحضرت
 و بعد از آن دو رکعت نماز بگذارد و تکبیر این کار را در اول دو رکعت
 ز پسین پس ندید و نوحه و گریه کند بر حضرت امام حسین امیر کبیر که را در خانه
 دست و بازو تفتیه نکند بگریه کردن بر آنحضرت و در خانه خود بنیستی
 بر پا دارد و با اظهار جزع با آنحضرت ملاقات کند بعضی از ایشان
 بعضی را در خانه های خود بگریه کردن و تعزیت گویند بعضی از
 ایشان بعضی را بمصیبت آن حضرت علیه السلام پس من
 صائمم بر خدا که هر گاه این کارها را بکنند حق تعالی جمیع آن
 ثوابها بایشان عطا فرماید مالک عرض کرد تو مناسی و کفیلے
 از بر اے ایشان باین ثواب فرموده سبے پرسید که چگونه
 بکند گرا تعزیه گویند فرمود که می گویند عظیم الله اجوزنا
 بِمَصَابِنَا يَا حُسَيْنَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَجَعَلْنَا

اَيُّكُمْ مِنَ الظَّالِمِينَ بِشَادِكُمْ مَعَهُ وَلِيُوْحِيَ الْاِمَامَ
 الْمَهْدِيَّ مِنْ اِلَى مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
 و اگر روانی از براسے صبح کارے از خانه بیرون مرو کہ آنروز
 نخسے است کہ حاجت صبح نمونے در آن روز بر آوردہ نمی شود و اگر
 بر آمدہ شود از براسے او مبارک نیست و در آن خیرے و رشتہ
 نخواہد دید و ذخیرہ کنن از براسے منزل خود چیزے کہ بہر کہ درین
 روز از برای منزل خود چیزی ذخیرہ کنن بر او سہا نیست برای بلش کہ حبت
 ایشان ذخیرہ کردہ است نیز مبارک نخواہد بود پس سیکہ بن
 کند از براسے اولوشدہ شود ثواب ہزار حج و ہزار عمرہ و ہزار
 جہاد کہ ہر را بار رسول خدام کردہ باشد و از براسے او خواہد
 بود ثواب مصیبت ہر بیغیرے و رسولے و صدیقے و شہیدے
 کہ مردہ باشد یا کشتہ باشد از وقتیکہ خدا دنیا را خلق کردہ است
 تا روز قیامت علقمہ بن حجل گفت من گفتم بحضرت
 امام محمد باقر کہ تعلیم نما بن دعائے کہ بخوانم درین روز ہر گاہ
 کہ خواہم آنحضرت را زیارت کنم از نزدیک و دعائے کہ ہر گاہ
 خواہم در شہر براسے دور کہ اشارہ کنم و آن حضرت از زیارت
 کنم فرمود کہ اسے علقمہ ہر گاہ بکنی آن دو رکعت را بعد از آن